

O. Andersdotter
En Botsfärdig

Synderstas Swane-sång,

Af Hustrun

Bengta Anders
Dotter

Då hon för begångit mord på
sitt yngsta Barn, utstod sitt tim-
meliga Straff wid Listerby
Rättareplats d. 28 Fe-
bruarii 1770.

Gjunges som:

Kom o Jesu huru länge, ic.

Tryckt i År.

Nen Gud skall förlösa mina
Själ utu helfwetets wåld:
ty han hafwer uptagit mig. Sela
Ps. 49: v. 16.

Jag sade: Jag will bekänna för
Herranom min öfwerträdelse: så
förlåtst du mig mine synds miss-
gerning. Sela!

Du äst mitt besvär, bewara
mig dock för ångest: at jag förlos,
såd må ganska gladeliga frögdas.
Sela! Ps. 32: v. 5, 7.

Herran är min del, säger min
själ; derföre will jag hoppas up-
på honom. Jer. 3: v. 24.

En jag är wiß derpå, at hwar-
ken död eller lif, eller ånglar, eller
förstadöme, eller de ting som nu ä-
ro, eller de ting som tilkomma sko-
la: eller höghet, eller djuphet skal
skilja mig från Guds kärlek, som
är i Jesu Christo minom Herra.
Rom. 8: v. 38, 39.

I.
Sa så nalkas nu den stunden,
Som min lifstid ända skall:
Uti mörcksens snaror bunden,
Har jag wandrat til mitt fall:
Satan hjertat gifwit war,
Men försmått min himla far,
Som mig dock til nåde tar.

2.
Odjur! som plå wildsint rafa,
Omås dock mot fosteret sitt:
Men ack! Verhörda fasa,
Jag sielf mördat Barnet mitt,
Moders handen, Eigers bröst,
Har oskyldigt blod utöst,
Ock ej ackadt påder röst,
3. Jag

3.
Jag med lian mänd afskära,
Herre Gud din egen bild;
Som Du Skapat til din ära;
Skulle genom mig bli skild,
Uti waggan från sitt lif,
Men o fader nåden gif,
Och din tröst i hjertat skrif.

4.
Bödelshyrn skall nu ända
Lifwet mitt, som illa gjordt:
Men jag will mig Herre wända;
Blott til dig, din nåd jag spordt;
Du har i Litt helga ord,
Dufat mig et saligt bord,
Ock mig frälst från syndig jord.

5.
Därför jag i tron framträder.
Och mitt hustruud lägger ner,
Sjålen sig i Jesum gläder:
Ja, jag lissens krona ser,
Herre Jesu i Din famn:
Wäntar själen trygger hamn.
Prisadt ware Dig Guds Lamm.
6. Jag

6.
Far då wål; med usla flården;
Ja, far wål all Jorda-grus,
Sjålen nögder flyr från werlden,
Til ett saligt Himla-ljus;
Mer än ewigt sälla wål,
Då jag ibland ånglars tal,
Wistas får i Himlens sal.

7.
Hulda Man som jag ser gråta:
HErren JEsu bli din tröst,
Ser små barn som ynligt låta,
De där qwida i sitt bröst;
Himla-HErren skydda er,
Fäst jag snöplig anda ser:
JEsus mig dock glädje ger.

8.
J som här mitt straff beskåda;
Speglen Eder i mitt fall,
Låt ej satan Eder råda,
Men bed GUD med krafter all;
Att Han med sin nådes hand,
Frålsar Er från ulswens tand,
Och Er hämtar till sitt land.

9. Ja

9.
Ja jag beder af alt hjerta,
Alle dem jag gjordt emot,
Som jag åstadkommit smärta;
Stillen kärligt edart knot;
Och för JEsu Christi skull,
Waren mig af hjertat hull,
Wredgens ej uppå min mull.

10.
Än ett ord mitt hjerta anar,
Än ett ord til er ni små,
Hör en Mor er nu förmanar,
Att på HErrans wägar gå:
Fly från werldens falska frögd,
Waren blott til dygden bögd,
Och med HErrans wilja nögd.

II.
Tagen här en ömsint regel,
Bedjen wål för eder Mor,
Skåden er i denna spegel:
Wet hin ondes list är stor,
Fly alt jordiskt öfwerdåd,
HErre JEsu med din nåd;
Skydda dem i råd och dåd.

12. Jag

I2.

Kag i Fadrens sköte hwilar,
Fri från alla satans skott:
Frucktar intet dödsens pilar,
En min Jesu blir min lott:
Ja, hans pina, blod och död,
Står mig bi uti min nöd.
Friar mig från ewig glöd.

I3.

Nå wäl an! si Jesus wäntar,
Hugg nu til! och gör snart slut,
Sjålen ewig glädje wäntar;
Då hon går från werlden ut,
Faren alla ewigt wäl,
Jesus sagne kropp och sjä.,
Bort med falska werldens grål.

